

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 26.05.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Антония Славова, като разгледа дело номер **8556** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.121, ал.1, т.1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/, във връзка с чл.145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на М. П. К., чрез адвокат В Р със съдебен адрес: гр. С. 1000, Б. „В.” № 1А, К. № 3. срещу Заповед № 403/17.11.2009 г. на Директора на Регионална Митническа Дирекция - С., с която на оспорващата е наложено дисциплинарно наказание „Порицание”.

В жалбата, от съда се иска оспорваната заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Сочи се, че фактическите основания, описани в нея са неясни, разхвърляни и абстрактни и се поддържа твърдението, че процедурата по налагане на административното наказание е била опорочена, защото не са взети предвид професионалната квалификация на жалбоподателката, нивото на изпълнение на възлаганата ѝ работа, образованието ѝ, знанията и уменията ѝ и професионалния ѝ опит. В проведеното по делото открито заседание, К. не се явява. Упълномощеният от нея адвокат Р поддържа жалбата, като развива съображенията си в писмен вид, в които са наведени допълнителни доводи. Твърди, че доверителката му е изпълнила всичките ѝ вменени от закона и от подзаконовите нормативни актове задължения, касаещи обезпечаването и внасянето на дължимите акцизи и е информирала многократно висшестоящото ръководство за констатираните проблеми.

Ответникът по оспорването, в лицето на пред-седателя на Началника на М. С. /първоначално конституираният ответник - Директора на Регионална Митническа

Дирекция - С. е бил заличен и на негово място е конституиран Началника на М. С. на основание чл. 153 от АПК/, не се явява. Представява се от юрисконсулт С, който оспорва жалбата. От него са представени и много подробни писмени бележки, в които са развити инвокираните в открито заседание доводи и твърдения.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че със Заповед № 5121 от 19.04.2004 г. на Директора на Агенция Митници, М. К. е назначена на длъжност „старши инспектор” с ранг IV ранг младши в Регионална Митническа Дирекция – гр. С.. Със заповед № 126/08.06.2009г. на Началника на М. С. тя е определена да отговоря за дейността на отдел „Акцизи”.

През месеците октомври и ноември 2009 г. в РМД – гр. С. е извършена проверка от страна на „Инспектората” при същата администрация. Резултатите от проверката са обективирани в доклад № РМ 4417-0289/01.10.2009 г. и докладна записка № РМ 4417-0289/11.11.2009 г. Посочено е, че М. К. формално е изпълнявала служебните си задължения в резултат, на което в отдел „Акцизи” не е изградена система за контрол и заплащане в законоустановения срок на дължимия акциз по ЕАД № ВГ 005000/1-00776/14.07.2009 г. и ЕАД № ВГ 005000/1-00850/18.08.2009 г. за данъчните периоди от 01.06.2009 г. до 31.08.2009 г. Това обстоятелство е възприето от дисциплинарно-наказващия орган като неизпълнение служебните задължения на оспорващата, свързани с отговорностите ѝ по организация на работата, описани в т.7 от длъжностна ѝ характеристика, което от своя страна се явява нарушение на разпоредбите на чл. 21, ал. 1, във връзка с ал. 2 от ЗДСл и чл. 56, т. 2 и т. 7 от Правила за организация на дейността и вътрешния трудов ред в Агенция „Митници” /ПОДВРАМ/.

К. писмено е уведомена за откритата процедура за налагане на дисциплинарно наказание с писмо изх. № РМ 4417-0289/05.11.2009 г. На 11.11.2009 г. директорът на РМД С. е изслушал държавната служителка, във връзка с образуването срещу нея дисциплинарно производство и е приел представените от нея писмени обяснения. В връзка с провеждането на процедурата няма наведени оплаквания в жалбата.

Преценявайки, че са налице изложените в докладната записка на отдел „Инспекторат” фактически основания, Директорът на РМД – гр. С. е издал оспорената заповед.

Видно от приетата по делото докладна записка № А 4790514/10.07.2009 г. от М. К. до Началника на М. С., тя е предложила спрямо „Антъни Петролиум” ЕООД да бъде съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ по чл. 57 д, т. 4 и чл. 123 а от ЗАДС и да се премине към прекратяване на издаденото Удостоверение за регистрация на регистриран търговец № ВГ 005000R0018.

С писмо вх. № 9300-0380/22.07.2009 г. /л.164/, К. е уведомила Началника на М. С. за предприети действия спрямо „Антъни Петролиум” ЕООД, във връзка с констатирани нарушения по акцизна декларация ЕАД № ВГ 005000/1-00776/14.07.2009 г.

С писмо вх. № 9300-0493/21.08.2009 г. до началника на М. С. /л.165/, оспорващата е посочила, че спрямо „Антъни Петролиум” ЕООД е съставен акт за установяване на задължение /АУЗ/ № 048 от 20.08.2009 г., във връзка с неплатен акциз по ЕАД № ВГ 005000/1-00850/18.08.2009 г., както и че се предприети действия за ангажиране на административнонаказателна отговорност.

С писмо вх. № 9300-0493/26.09.2009 г. /л.162/, К. е информирала Началника на М. С., за

предприетите мерки, във връзка с констатираните нарушения от страна на „Юнифайт Дистилърс“ ООД и „Антъни Петролиум“ ЕООД.

С писмо вх. № 4400-0506/23.10.2009 г., Началника на М. С. е бил уведомен от К. за извършени нарушения, касаещи надхвърлянето на представено обезпечение и неплащането на акциз от „Антъни Петролиум“ ЕООД през месеците септември и октомври 2009 г.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена на М. К. лично, видно от саморъчния подпис, положен върху приложения по делото екземпляр, на 23.11.2009 г. Жалбата е подадена директно в АССГ на 09.12.2009 г. /вх. № 21910/, като действията по подаването ѝ са предприети, чрез изпращането ѝ по пощата на 07.12.2010 г., видно от поставеното клеймо, върху лицевата страна на приложения по делото пощенски плик, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл.149, ал.1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 89, ал. 1 от ЗДСЛ, основание анагажиране на дисциплинарна отговорност на държавния служител е виновно неизпълнение на служебните му задължения, за което се налагат предвидените в този закон наказания. При определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите, формата на вината на държавния служител, обстоятелствата, при които е извършено нарушението и цялостното служебно поведение на държавния служител.

В разглеждания случай дисциплинарно наказващият орган е приел, че държавната служителка М. К. формално е изпълнявала служебните си задължения, в резултат, на което в отдел „Акцизи“ при М. С., не е изградена система за контрол и заплащане в законоустановения срок на дължимия акциз по ЕАД № ВГ 005000/1-00776/14.07.2009 г. и ЕАД № ВГ 005000/1-00850/18.08.2009 г. на „Антъни Петролиум“ ЕООД, за данъчните периоди от 01.06.2009 г. до 31.08.2009 г. Така възприетото виновно поведение е възприето като нарушение на чл. 21, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл.

В подкрепа на установените от дисциплинарно наказващия орган фактически обстоятелства, процесуалният му представител в представените писмени бележки е развил допълнителни доводи. Същият твърди, че в представената като доказателство по делото акцизна декларация за енергийни продукти и електрическа енергия № ВГ 005000/1-00776/14.07.2009 г., в клетка В1 документален контрол е записано „към 14.07.2009 г. са представени документи за 1 250 000 лева и остават 204 414.36 лева”. Според него оспорващата не е предприела необходимите действия за прекратяване на тази практика, не само при приемане на декларацията, но и в последствие. В резултат на това действия от страна на митницата въобще не са предприети. След установяване на това обстоятелство са съставени АУАН № 240/29.07.2009 г. за нарушение по чл.123 а от ЗАДС и АУАН № 241/29.07.2009г. за нарушение по чл.126 а от ЗАДС. При установяване на неаплащането в пълния размер на дължимия акциз в законоустановения срок и установеното надвишаване размера на обезпечението, според юрисконсулт Стаков, е следвало да се предприемат действия по усвояване на

съответната част от депозита, внесен от регистрирания търговец по набирателната сметка на М. С., както и прилагане на разпоредбите на чл. 58, т. 3, б."а" от ЗАДС, отнасящи се до прекратяване на регистрацията по смисъла на чл. 57г от ЗАДС.

Според настоящият състав на съда, за да се направи точен извод, относно това дали К. не е изпълнила служебните си задължения, следва да се направи анализ на относимите към спецификата на спора норми от ЗАДС и ДОПК, в контекста на събраните по делото доказателства.

Като основно неизпълнение на служебните задължения от страна на К., послужило като основание за налагане на наказанието „порицание”, е прието, че същата не предприела действия за изграждане на система за контрол и заплащане в законоустановения срок на дължимия акциз по две митнически декларации. Според административният орган тя е трябвало да предприеме и действия по усвояване на съответната част от депозита, внесен от регистрирания търговец по набирателната сметка на М. С..

Единствената разпоредба в ЗАДС, която позволява директно усвояване на внесения като обезпечение депозит е тази на чл. 83, ал. 6, съгласно която след изтичането на 90 дни, считано от датата на получаване на бандеролите по ал. 1, митническите органи предприемат действия за усвояване на представеното обезпечение в размера на дължимия акциз. В разглеждания случай не се касае за алкохолни напитки и тютюневи изделия, облепвани с бандероли, а за акциз, дължим за внос на течни горива. Поради тази причина, следва да се приеме, че „усвояването” на внесения като депозит обезпечение, следва да се реализира по предвидените в ДОПК способности, което кореспондира, с чл. 104, ал. 1 от ЗАДС /в редакцията му, действала към момента на издаване на оспорената заповед/. Съгласно тази разпоредба, за производствата по установяване, обезпечаване и събиране на задължения за акциз се прилага Данъчно-осигурителният процесуален кодекс, доколкото не е предвидено друго в този закон, а митническите органи имат правомощията на органи по приходите.

Когато установят нарушение, извършено от регистрирани по ЗАДС лица, митническите органи имат възможност да налагат административни наказания, да прекратяват регистрацията на лицата по ЗАДС и да издават актове за установяване на задължения или постановления за принудително събиране на публични държавни вземания. Последните се явяват годни изпълнителни основания съгласно чл. 209, ал. 2, т. 4 от ДОПК и въз основа на тях може да се пристъпи към принудително изпълнение върху имуществото на длъжника, вкл. и да се „усвои” внесения на основание чл. 77 и следващите от ЗАДС депозит.

Безспорно К. не е заемала длъжност, която да ѝ позволява да предприеме действия по прекратяване на регистрацията на регистрирания търговец „Антъни Петролиум” ЕООД. Видно от неоспорената докладна записка № А4790514/10.07.2009 г., тя е предложила на компетентния орган – Началника на М. С. да предприеме действия в тази насока. Регистрацията на дружеството е била прекратена с решение № 16 от 18.09.2009 г.

От описаните по-горе писма, имащи характер на доклади до по-горестоящия Н., които не бяха оспорени от ответника, се установява, че оспорващата е уведомявала редовно ръководството на М. С. за възникналите проблеми във връзка с надхвърляне на обезпечения или невнасяне на акциз от различни регистрирани по ЗАДС търговци. По нейна инициатива срещу тях са образувани административно-наказателни производства, завършили с издаване наказателни постановления, вкл. и срещу „Антъни

Петролиум” ЕООД.

По отношение на „усвояването” на внесения като обезпечение депозит, съдът намира, че К. е предприела действия и в тази насока, посредством инструментите, предвидени в ДОПК, които бяха описани по-горе. Издадени са Актове за установяване на вземания № 049/20.08.2009 г. /л.90/ и № 51/25.09.2009 г., /л.89/, които са изпратени на Агенцията за държавни вземания и в следствие на предприетите от публичния изпълнител действия е заплатен акциза по ЕАД № BG 005000/1-00850/18.08.2009 г.

Имайки предвид възникналите проблеми, във връзка с нееднокартното надвишаване на внесеното обезпечение, по инициатива на К. „Антъни Петролиум” ЕООД, с писмо № А 47-0470/02.07.2009 г. /л.97/ е задължено да представи актуализирана справка за средномесечното количество акцизни стоки, получавани под режим на отложено плащане, а с писмо А 47-0485/03.07.2009 г./л.95/ е задължено да информира митническите органи при пристигане на всяко превозно средство, превозващо стоки по стоки по издаденото удостоверение за регистрация за извършване на проверка.

Вземайки предвид изложеното, съдът намира, че К. не е извършила нарушение, заради което ѝ е било наложено дисциплинарно наказание. Посочените по-горе доказателства налагат извода, че същата е изпълнявала точно и стриктно посочените в длъжностната ѝ характеристика задължения, уведомявала е своевременно ръководството на М. С. за възникналите проблеми и е проявявала инициатива в рамките на предоставената ѝ компетентност за решаването им.

Следва да се отбележи, че дисциплинарно-наказващият орган не е изяснил какво е имал предвид под изграждане на система за контрол по обезпечаването на акцизните задължения и заплащане в законоустановения срок на дължимия акциз по два ЕАД и как това обстоятелство може да се обвърже с вмененото на К. неизпълнение на служебните ѝ задължения. Дори процесуалният представител на ответника, в писмените си бележки е посочил, че „жалбоподателката е подавала докладни и писма и е извършвала какви ли не действия, само не и такива които да доведат до ефективното усвояване на внесеното обезпечение, което е било единствения правилен подход и нейно пряко задължение”. Очевидно е, че на никого не ясно, какви точно е действия, извън описаните по-горе е следвало да предприеме К. и как да бъде изградена на практика упоменатата система.

Разминаването на описаните в административния акт фактически обстоятелства, послужили на органа да упражни дадените му от закона правомощия, с действителни такива, представлява нарушение на възприетия в чл. 7 от АПК принцип на истинност, а именно, че административните актове се основават на действителните факти от значение за случая.

По изложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма, но при несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде отменена.

Предвид на факта, че оспорващата, чрез процесуалния си представител е поискала заплащане на разноски, на същата следва да се присъдят такива. Платените държавни такси и направени разноски по производството и възнаграждението за един адвокат по делото, при отмяна на обжалвания административен акт, на основание чл. 143, ал. 1 АПК се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт.

Водим от горното и на основание чл. 143, ал. 1 и чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК,

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на М. П. К. Заповед № 403/17.11.2009 г. на Директора на Регионална Митническа Дирекция - С., с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „Порицание”.

ОСЪЖДА М. С. с адрес: гр. С., У. „В.” № 2 на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, да заплати М. П. К. с адрес: гр. С., У. „Бела Дона” № 14, сумата от 250 /двеста и петдесет/ лева, представляваща платено адвокатско възнаграждение за един адвокат.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б.